

Sygn. akt I CSK 3110/22

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku J. S.
z udziałem P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 grudnia 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 9 listopada 2021 r., sygn. akt XVI Ca 1265/20,

Odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania P. Sp. z o.o. w T. od postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z 9 listopada 2021 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Należy wskazać, iż oczywista zasadność skargi oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze prima facie zasługują na uwzględnienie. Jest tak wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania argumenty oczywiście uzasadniają zasadność wniesionego środka zaskarżenia. Oczywiście jest przy tym tylko to, co można dostrzec bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 września 2022 r., I CSK 1569/22).

Tymczasem skarżąca w skardze kasacyjnej wskazała, iż jej skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ponieważ Sąd II instancji ustalił dowolny zakres służebności na podstawie hipotetycznych danych, a do tego zakres, który nijak się ma do przeznaczenia urządzeń przesyłowych i do potrzeb oraz praktyki przedsiębiorstwa (uczestniczki postępowania). Bez potrzeby uwzględniając sporadyczne przypadki usuwania awarii oraz mając na względzie pas drogi dojazdowej do gazociągu.

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania nie pozwala przyjąć, by była ona – w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. – oczywiście uzasadniona. Skarżąca nie wykazała, że zastosowanie powołanych w podstawach skargi przepisów, których naruszenie miałoby wskazywać na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, było – w okolicznościach sprawy – oczywiście błędne lub doprowadziło do tego, że zaskarżone orzeczenie jest oczywiście nieprawidłowe.

Wbrew stanowisku skarżącej zaskarżone postanowienie nie jest dotknięte wadliwościami, które uzasadniałby zakwalifikowanie go jako oczywiście nieprawidłowego. Należy podzielić ocenę Sądu Okręgowego, która pokrywa się

z aktualną linią orzecniczą Sądu Najwyższego, iż wyznaczony obszar służebności przesyłu powinien zabezpieczać potrzeby eksploataowania urządzeń, zapewniając przedsiębiorcy możliwość prawidłowego korzystania z nich, a także ich konserwacji, naprawy, modernizacji, usuwania awarii oraz wymiany elementów (zob. postanowienia SN wraz z innymi cytowanym w nich orzeczeniami: z 4 września 2020r., II CSK 752/18; z 10 kwietnia 2019r., IV CSK 42/18; z 26 kwietnia 2019r., III CSK 302/18; z 28 czerwca 2019r., IV CSK 244/18; z 18 kwietnia 2018r., I CSK 4/18; z 10 listopada 2017r., V CSK 33/17 oraz uchwałę SN z 11 grudnia 2015r., III CZP 88/15).

Należy także zauważyć, że skarżąca w skardze powołując się na jej oczywistą zasadność formułuje zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego, koncentrując się jednak głównie na przeprowadzonym przez Sąd drugiej instancji postępowaniu dowodowym. Zgodnie natomiast z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustaleń faktów lub oceny dowodów.

W związku z tym, trzeba przyjąć, iż skarżąca nie wypełniła spoczywającego na niej obowiązku w zakresie należytego uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych wszystkich względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).